

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 1923/2006

2011/EES/68/48

frá 18. desember 2006

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 999/2001 um setningu reglna um forvarnir og varnir gegn tilteknum tegundum smitandi heilahrörnunarjúkdóma og um útrýmingu þeirra (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
b-lið 4. mgr. 152. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndar
Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr.
sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Reglugerð 999/2001 ⁽³⁾ er ætlað að mynda einn laga-
ramma utan um smitandi heilahrörnunarjúkdóma í
Bandalaginu.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 404, 30.12.2006, bls.1. Hentar var
getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 98/2007 frá 28.
september 2007 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við
EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins
nr. 9, 21.2.2008, bls. 5.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 234, 22.9.2005, bls. 26.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 17. maí 2006 (hefur enn ekki verið birt í
Stjórnartíðindunum), sameiginleg afstaða ráðsins frá 24. nóvember 2006
(hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og afstaða Evrópuþingsins
frá 12. desember 2006 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 147, 31.5.2001, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með
reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1041/2006 (Stjtið. ESB L 187,
8.7.2006, bls. 10).

2) Með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB)
nr. 932/2005 frá 8. júní 2005 um breytingu á reglugerð
(EB) nr. 999/2001 að því er varðar lengingu þess tíma-
bils sem bráðabirgðaráðstafanir gilda ⁽⁴⁾ var gildistími
umbreytingarráðstafananna, sem kveðið er á um í
reglugerð (EB) nr. 999/2001 framlengdur, þó ekki lengur
en til 1. júlí 2007.

3) Á aðalfundi Alþjóðadýraheilbrigðisstofnunarinnar í maí
2003 var samþykkt ályktun um að einfalda núverandi
alþjóðlegar viðmiðanir fyrir röðun landa í flokka út frá
áhættu í tengslum við kúariðu. Tillaga var samþykkt á
aðalfundinum í maí 2005. Aðlaga skal greinar reglugerðar
(EB) nr. 999/2001 til að taka mið af hinu nýja alþjóðlega
samþykktu flokkunarkerfi.

4) Ný þróun sem varðar sýnatöku og greiningar mun
útheimta viðtækar breytingar á X. viðauka við reglugerð
(EB) nr. 999/2001. Því er nauðsynlegt að gera tilteknar
tæknilegar breytingar á núgildandi skilgreiningu á
„flýtiprófunum“ í reglugerð (EB) nr. 999/2001 til að
greiða fyrir breytingu á uppbyggingu þess viðauka síðar
meir.

5) Til glöggvunar á löggjöf Bandalagsins þykir rétt að
skýrt komi fram að skilgreiningin „vélúrbeinað kjöt“,
sem kveðið er á um í annarri löggjöf Bandalagsins
um öryggi matvæla, skuli gilda í reglugerð (EB) nr.
999/2001 í tengslum við aðgerðir til að útrýma smitandi
heilahrörnun.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 163, 23.6.2005, bls. 1.

- 6) Með reglugerð (EB) nr. 999/2001 var komið á vöktunaráætlun vegna kúariðu og riðuveiki. Í álitinu frá 6.–7. mars 2003 mælti vísindastýrningin með því að innleidd yrði vöktunaráætlun vegna smitandi heilahrönnunarsjúkdóma í hjartardýrum. Því skal rýmka vöktunarkerfið, sem kveðið er á um í þeirri reglugerð, til að það nái til annarra smitandi heilahrönnunarsjúkdóma með þeim möguleika að samþykkja frekari ráðstafanir til að koma því kerfi í framkvæmd síðar meir.
- 7) Með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/100/EB frá 13. febrúar 2003 um lágmarkskröfur fyrir kynbótaáætlanir með tilliti til þols gegn smitandi heilahrönnun í sauðfé⁽¹⁾ var komið á, sem umbreytingarráðstöfun, samræmdri kynbótaáætlun í því skyni að velja úr sauðfé með tilliti til þols gegn smitandi heilahrönnunarsjúkdómum. Breyta skal reglugerð (EB) nr. 999/2001 til að skapa varanlegan lagagrundvöll fyrir þá áætlun og möguleika á að breyta slíkum áætlunum með tilliti til vísindalegra niðurstaðna, sem hafa verið metnar, og heildarafleiðinganna af framkvæmd þeirra.
- 8) Með reglugerð (EB) nr. 999/2001 var kveðið á um bann við því að fódra tiltekin dýr á tilteknum, unnum dýraprótinum ásamt möguleika á að kveða á um undanþágur. Ný þróun, sem varðar bann við fódru dýra, kann að útheimta breytingar á IV. viðauka við þá reglugerð. Nauðsynlegt er að gera tiltekna tæknilegar breytingar á núgildandi orðalagi í samsvarandi grein til að greiða fyrir breytingu á uppbyggingu þess viðauka síðar meir.
- 9) Með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1774/2002 frá 3. október 2002 um heilbrigðisreglur um aukaafurðir úr dýrum sem ekki eru ætlaðar til manneldis⁽²⁾ eru settar reglur um förgun á sérstöku áhættuefni og dýrum sem sýkt eru af smitandi heilahrönnunarsjúkdómum. Nú hafa verið samþykktar reglur um umflutning afurða úr dýraríkinu gegnum Bandalagið. Til að tryggja samræmi í löggjöf Bandalagsins skal til samræmis við það koma tilvísun í reglugerð (EB) nr. 1774/2002 í stað núgildandi reglna í reglugerð (EB) nr. 999/2001 um förgun slíkra efna og dýra og fella skal brott tilvísun í reglur um umflutning í reglugerð (EB) nr. 999/2001.
- 10) Ný þróun sem varðar sérstök áhættuefni mun einnig útheimta víðtækar breytingar á V. viðauka við reglugerð (EB) nr. 999/2001. Nauðsynlegt er að gera tiltekna tæknilegar breytingar á núgildandi orðalagi samsvarandi ákvæða í þeirri reglugerð til að greiða fyrir breytingu á uppbyggingu þess viðauka síðar meir.
- 11) Þó að deyfing með gasi, sem er sprautað inn í kúpuholið, sé bönnuð innan Bandalagsins getur innsprautun á gasi einnig átt sér stað að deyfingu lokinni. Því er nauðsynlegt að breyta viðkomandi ákvæðum um aðferðir við slátrun í reglugerð (EB) nr. 999/2001 með það í huga að banna innsprautun á gasi inn í kúpuholið eftir deyfingu.
- 12) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1915/2003 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 999/2001⁽³⁾ eru sett fram ný ákvæði um útrýmingu riðuveiki í sauðfé og geitum. Því er nauðsynlegt að banna flutning á sauðfé og geitum frá bújörðum þar sem opinber grunur leikur á um riðuveikismit.
- 13) Með reglugerð (EB) nr. 999/2001 skal, á grundvelli vísindalegrar þekkingar sem er í þróun, heimila að gildissvið reglna, sem varða setningu á markað og útflutning á nautgripum, sauðfé og geitum, sæði þeirra, fósturvísun og eggjum, sé rýmkað þannig að það nái til annarra dýrategunda.
- 14) Í álitinu vísindastýrningarinnar frá 26. júní 1998 er bent á að virða þurfi tiltekna takmarkanir er varða uppruna hráefnis til framleiðslu á tvíkalsíumfosfati. Því skal fjarlægja tvíkalsíumfosfat af skránni yfir vörur sem eru ekki háðar takmörkunum varðandi setningu á markað samkvæmt reglugerð (EB) nr. 999/2001. Skýra skal að mjólk og mjólkurafurðir falli ekki undir takmarkanir.
- 15) Á grundvelli vísindapekkingar, sem er í þróun, og áhættuflokkunar og þrátt fyrir að mögulegt sé að samþykkja verndarráðstafanir skal, með reglugerð (EB) nr. 999/2001 og í samræmi við málsmeðferð í nefndum, heimila að samþykktar séu sértækari kröfur vegna setningar á markað og útflutnings á vörum úr dýraríkinu sem eru upprunnar í aðildarríkjum eða þriðju löndum þar sem áhættu í tengslum við smitandi heilahrönnun er haldið í skefjum eða hún er óskilgreind.
- 16) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar á reglugerð (EB) nr. 999/2001 skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 41, 14.2.2003, bls. 41.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 273, 10.10.2002, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 208/2006 (Stjtið. ESB L 36, 8.2.2006, bls. 25).

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 283, 31.10.2003, bls. 29.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun 2006/512/EB (Stjtið. ESB L 200, 22.7.2006, bls. 11).

17) Einkum skal framkvæmdastjórnin fá vald til að samþykkja ákvarðanir um samþykki fyrir flýtiprófunum, breytingu á aldri dýranna, innleiðingu leyfilegs hámarks gildis, leyfi fyrir föðrun ungra jörturdýra með prótínum úr fiski og rýmkun tiltekinna ákvæða svo að þau nái til annarra dýrategunda, að koma á reglum um undantekningar frá kröfunni um að fjarlægja og eyða tilteknum áhættuefnum, að koma á viðmiðunum til að sýna fram á úrbætur á faraldsfræðilegum aðstæðum og viðmiðunum vegna veitinga á undanþágum frá tilteknum takmörkunum ásamt framleiðsluáðferðum. Þar eð þessar ráðstafanir eru almennar og miða að því að breyta atriðum sem ekki teljast grundvallaratriði í reglugerð (EB) nr. 999/2001 og/eða að því að bæta við þá reglugerð nýjum viðbótaratriðum, sem ekki teljast grundvallaratriði, skulu þessar ráðstafanir samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem mælt er fyrir um í 5. gr. a í ákvörðun 1999/468/EB.

18) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 999/2001 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Reglugerð (EB) nr. 999/2001 er breytt sem hér segir:

1) Eftirfarandi forsenda bætist við:

„8a) Föðrun dýra, sem ekki eru jörturdýr, með tilteknum, unnum dýrapróttinum úr dýrum, sem ekki eru jörturdýr, skal leyfð að teknu tilliti til bannsins við endurvinnslu þegar um er að ræða eina og sömu dýrategundina, sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1774/2002 frá 3. október 2002 um heilbrigðisreglur um aukaafurðir úr dýrum sem ekki eru ætlaðar til mannelis (*), og eftirlitsþátta, einkum í tengslum við aðgreiningu á unnum dýrapróttinum sem eru sértæk fyrir tilteknar tegundir eins og mælt er fyrir um í orðsendingu um Leiðabók vegna smitandi heilahrönnunar sem framkvæmdastjórnin samþykkti 15. júlí 2005.

(* Stjtið. EB L 273, 10.10.2002, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 208/2006 (Stjtið. ESB L 36, 8.2.2006, bls. 25).“

2) Eftirfarandi forsendur bætist við:

„11a) Í ályktun sinni frá 28. október 2004 (**) lét Evrópuþingið ljós áhyggjur vegna föðrunar jörturdýra með dýrapróttinum því að þau eru ekki hluti af náttúrulegri næringu fullorðinna nautgripa. Vegna hættuástandsins í kjölfar kúariðunnar og gin- og klaufaveikinnar verður það sífellt viðurkenndara að besta aðferðin til að tryggja heilbrigði manna og dýra sé að halda og næra dýr þannig að sérkenni hverrar

tegundar séu virt. Samkvæmt varúðarreglunni og með tilliti til náttúrulegs fæðis og lífsskilyrða jörturdýra er því nauðsynlegt að viðhalda banninu við föðrun jörturdýra með dýrapróttinum í birtingarmyndum sem vega almennt ekki þungt í náttúrulegu fæði þeirra.

11b) Vélúrbeinað kjöt fæst með því að fjarlægja kjöt af beinum þannig að þráðabygging vöðvanna eyðileggst eða breytist. Það getur innihaldið hluta úr beinum og beinhimnu. Því er vélúrbeinað kjöt ekki sambærilegt við venjulegt kjöt. Af þessum sökum skal endurskoða notkun þess til mannelis.

(**) Stjtið. ESB C 174 E, 14.7.2005, bls. 178.“

3) Í 3. gr. breytist 1. mgr. sem hér segir:

a) Í stað I-liðar komi eftirfarandi:

„l) „flýtiprófanir“: aðferðir til skimunar sem um getur í X. viðauka og gefa niðurstöður innan 24 klukkustunda.“

b) Eftirfarandi liðir bætist við:

„n) „vélúrbeinað kjöt“: afurð sem fæst með því að fjarlægja kjöt af beinum, sem enn eru með kjöti eftir úrbeiningu, með vélbúnaði sem veldur því að þráðabygging vöðvanna eyðileggst eða breytist,

o) „óbeint eftirlit“: skýrslugjöf vegna allra dýra sem grunur leikur á að séu sýkt af smitandi heilahrönnun og, ef ekki er hægt að útiloka smitandi heilahrönnun með klínískri athugun, prófanir á slíkum dýrum á rannsóknarstofum,

p) „virkt eftirlit“: prófanir á dýrum sem ekki hefur verið tilkynnt um að grunur leiki á að séu sýkt af smitandi heilahrönnun, s.s. dýr sem send hafa verið í neyðarslátrun, dýr sem gerðar hafa verið athugasemdir við í skoðun fyrir slátrun, sjálfdaud dýr, heilbrigð dýr sem hefur verið slátrað og dýr sem eru aflífuð í tengslum við tilvik smitandi heilahrönnunar, einkum til að ákvarða þróun og algengi smitandi heilahrönnunar í tilteknu landi eða á svæði innan þess.“

4) Ákvæðum 5. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

“1. Ákvarða skal stöðu aðildarríkis eða þriðja lands eða svæða þeirra (hér á eftir nefnd „lönd eða svæði“) með tilliti til kúariðu með því að flokka þau í einn af eftirfarandi þremur flokkum:

- áhætta í tengslum við kúariðu er óveruleg eins og skilgreint er í II. viðauka,
- áhætta í tengslum við kúariðu er haldið í skefjum eins og skilgreint er í II. viðauka,
- áhætta í tengslum við kúariðu er óskilgreind eins og skilgreint er í II. viðauka.

Einungis má ákvarða stöðu landa eða svæða með tilliti til kúariðu á grundvelli viðmiðana sem settar eru fram í kafla A í II. viðauka. Þessar viðmiðanir skulu taka til niðurstöðu úr áhættugreiningu á grundvelli allra hugsanlegra þátta sem geta valdið kúariðu, eins og skilgreint er í kafla B í II. viðauka, og þróunar þeirra sem og viðtækra virkra og óbeinna eftirlitsráðstafana með tilliti til áhættuflokks landsins eða svæðisins.

Vilji aðildarríki og þriðju lönd vera áfram á skránni yfir þriðju lönd sem hafa fengið samþykki fyrir útflutningi til Bandalagsins á lifandi dýrum eða afurðum sem heyra undir þessa reglugerð skulu þau senda umsókn til framkvæmdastjórnarinnar um ákvörðun á stöðu sinni með tilliti til kúariðu ásamt viðeigandi upplýsingum um viðmiðanirnar, sem eru tilgreindar í kafla A í II. viðauka, og um hugsanlega áhættuþætti, sem eru tilgreindir í kafla B í II. viðauka, og þróun þeirra.“

b) Í stað 4. mgr. komi eftirfarandi:

“4. Aðildarríki og þriðju lönd, sem hafa ekki lagt fram umsókn í samræmi við þriðju undirgrein 1. mgr., skulu, að því er varðar sendingu lifandi dýra og afurða úr dýraríkinu frá yfirráðasvæði þeirra, uppfylla innflutningskröfur, sem gilda um lönd þar sem staða með tilliti til kúariðu er óskilgreind, uns þau hafa lagt fram slíka umsókn og endanleg ákvörðun hefur verið tekin um stöðu þeirra með tilliti til kúariðu.“

5) Ákvæðum 6. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

“1. Hvert aðildarríki skal, á grundvelli virks og óbeins eftirlits, starfa eftir árlegri áætlun um vöktun vegna smitandi heilahrönnunarsjúkdóma í samræmi við III. viðauka. Ef slíkt er til fyrir dýrategundina skal kembirannsókn, þar sem notaðar eru flýtiþrófanir, vera hluti af þeirri áætlun.

Flýtiþrófanir skulu samþykktar í þessu skyni í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 3. mgr. 24. gr., og skráðar í X. viðauka.“

b) Eftirfarandi málsgreinar bætist við:

„1a. Hin árlega vöktunaráætlun, sem um getur í 1. mgr., skal að lágmarki ná yfir eftirfarandi undirþýði:

- alla nautgripi, sem eru eldri en 24 mánaða, sem sendir eru til neyðarslátrunar eða sem gerðar hafa verið athugasemdir við í skoðun fyrir slátrun,
- alla nautgripi, sem eru eldri en 30 mánaða, sem hefur verið slátrað með eðlilegum hætti til manneldis,
- alla nautgripi, sem eru eldri en 24 mánaða, sem ekki er slátrað til manneldis, sem hafa drepist eða verið aflifaðir á bújörðinni, á meðan á flutningi stendur eða í sláturhúsi (sjálfdaud dýr).

Aðildarríkjunum er heimilt að víkja frá ákvæðum c-liðar á afskekktum svæðum þar sem þéttleiki dýra er lítil og dauðum dýrum er ekki skipulega safnað saman. Aðildarríki sem nýta sér þennan möguleika skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni og leggja fram skrá yfir viðkomandi svæði ásamt rökstuðningi fyrir undanþágunni. Þessi undanþága tekur ekki til meira en 10% af nautgripastofni aðildarríkis.

1b. Að höfðu samráði við viðeigandi vísindanefnd er heimilt að breyta aldrinum, sem mælt er fyrir um í a- og c-lið 1. mgr. a, til að taka tillit til vísindalegra framfara í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 24. gr. Að beiðni aðildarríkis, sem getur sýnt fram á umbætur á faraldsfræðilegum aðstæðum í landinu, í samræmi við tiltekna viðmiðanir sem mæla skal fyrir um í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 24. gr., er heimilt að endurskoða árlegar vöktunaráætlanir þessa tiltekna aðildarríkis. Hlutaðeigandi aðildarríki skal leggja fram sannanir fyrir getu sinni til að ákvarða skilvirgni þeirra ráðstafana sem eru fyrir hendi og tryggja heilsuvernd manna og dýra á grundvelli ítarlegrar áhættugreiningar. Aðildarríkið skal einkum sýna fram á:

- greinilega minnkun á eða samfelld lág algengi kúariðu á grundvelli nýjustu niðurstaðna úr prófunum,
- að það hafi framkvæmt og framfylgt heildaráætlun um prófanir með tilliti til kúariðu í a.m.k. sex ár (löggjöf Bandalagsins um rekjanleika og sanngreiningu á lifandi dýrum og eftirlit með kúariðu),
- að það hafi framkvæmt og framfylgt löggjöf Bandalagsins um algjört fôðurbann fyrir alidýr í a.m.k. sex ár.“

c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

“5. Reglur um framkvæmd þessarar greinar skulu samþykktar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 24. gr.“

6) Eftirfarandi grein bætist við:

„6. gr. a

Kynbótaáætlanir

1. Aðildarríkin geta innleitt kynbótaáætlanir í því skyni að velja úr sauðfjárstofnum sínum með tilliti til þols gegn smitandi heilahrönnunarsjúkdómum. Þessar áætlanir skulu fela í sér ramma til að viðurkenna stöðu tiltekinna hjarða með tilliti til þols gegn smitandi heilahrönnun og þær má rýmka svo þær nái til annarra dýrategunda á grundvelli rannsóknaniðurstaðna sem staðfesta þol tiltekinna arfgerða innan þessara dýrategunda gegn smitandi heilahrönnun.

2. Sértekur reglur vegna áætlanna, sem kveðið er á um í 1. mgr. þessarar greinar, skulu samþykktar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 24. gr.

3. Aðildarríki, sem innleiða kynbótaáætlanir, skulu leggja reglulega skýrslur fyrir framkvæmdastjórnina til að gera það kleift að meta áætlanirnar á vísindalegan hátt, einkum með tilliti til áhrifa þeirra á nýgengi smitandi heilahrönnunarsjúkdóma en einnig á erfðafræðilega fjölbreytni og breytileika og á varðveislu gamalla eða sjaldgæfra fjárkynja eða þeirra sem eru vel aðlöguð að tilteknum svæðum. Meta skal hinar vísindalegu niðurstöður og heildarafleiðingar kynbótaáætlananna með reglulegu millibili og ef nauðsyn krefur skal breyta þessum áætlunum í samræmi við það.“

7) Ákvæðum 7. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1.–4. mgr. komi eftirfarandi:

“1. Bannað er að nota prótín úr dýrum í fôður jörturdýra.

2. Bannið, sem kveðið er á um í 1. mgr., skal rýmkað til að það nái til annarra dýra en jörturdýra og þrengt að því er varðar fôðrun þessara dýra með afurðum úr dýrarákinu, í samræmi við IV. viðauka.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu gilda með fyrirvara um ákvæðin, sem mælt er fyrir um í IV. viðauka, þar sem settar eru fram undantekningar frá banninu í þessum málsgreinum.

Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 3. mgr. 24. gr., getur framkvæmdastjórnin ákveðið að heimila, á grundvelli vísindalegs mats á fôðurþörf ungra jörturdýra og með fyrirvara um reglur sem kveðið er á um í 5. mgr. þessarar greinar, sem samþykktar eru til framkvæmdar á þessari grein, og að loknu mati á eftirlitsþáttum þessarar undanþágu, að ung jörturdýr séu fôðruð á prótínum sem eru unnin úr fiski.

4. Aðildarríkjum eða svæðum þar sem áhætta í tengslum við kúariðu er óskilgreind skal hvorki leyft að flytja út eða geyma fôður, sem er ætlað alidýrum og inniheldur prótín úr spendýrum, né fôður sem er ætlað spendýrum, að hundum, köttum og loðdýrum undanskildum, og inniheldur unnið prótín úr spendýrum.

Þriðju löndum eða svæðum þar sem áhætta í tengslum við kúariðu er óskilgreind skal hvorki leyft að flytja út fôður til Bandalagsins, sem er ætlað alidýrum og inniheldur prótín úr spendýrum, né fôður sem er ætlað spendýrum, að hundum, köttum og loðdýrum undanskildum, og inniheldur unnið prótín úr spendýrum.

Að beiðni aðildarríkis eða þriðja lands má taka ákvörðun, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 24. gr. og samkvæmt nákvæmum viðmiðunum sem mæla skal fyrir um í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 24. gr., um að veita einstakar undanþágur frá takmörkununum í þessari málsgrein. Í öllum undanþágum skal hafa hliðsjón af ákvæðunum sem kveðið er á um í 3. mgr. þessarar greinar.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„4a. Á grundvelli hagstæðs áhættumats, þar sem a.m.k. er tekið tillit til magns og hugsanlegra upptaka mengunar og lokaákvörðunarstaðar sendingarinnar, má taka ákvörðun, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 24. gr., um að taka upp leyfilegt hámarksgildi fyrir óverulegt magn af dýraprótinum í fôðri sem orsakast af tilfallandi og tæknilega óhjákvæmilegri mengun.“

c) Í stað 5. mgr. komi eftirfarandi:

“5. Samþykkja skal, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 24. gr., reglur um framkvæmd þessarar greinar, einkum reglur um hvernig koma skuli í veg fyrir víxlmengun og um nauðsynlegar sýnatöku- og greiningaraðferðir til eftirlits með því hvort farið sé að ákvæðum þessarar greinar. Þessar reglur skulu byggjast á skýrslu framkvæmdastjórnarinnar um uppruna, vinnslu, eftirlit og rekjanleika fôðurs úr dýrarákinu.“

8) Í stað 1.–5. mgr. 8. gr. komi eftirfarandi:

“1. Fjarlægja skal og farga sérstöku áhættuefni í samræmi við V. viðauka við þessa reglugerð og reglugerð (EB) nr. 1774/2002. Óheimilt er að flytja það inn til Bandalagsins. Í skránni yfir sérstakt áhættuefni, sem um getur í V. viðauka, skal a.m.k. vera heili, mæna, augu og hálskirtlar nautgripa eldri en 12 mánaða og hryggjarsúla nautgripa sem eru yfir aldursmörkum sem skal ákvarða í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 24. gr. Með tilliti til mismunandi áhættuflokka, sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein 1. mgr. 5. gr., og krafanna í 1. mgr. a og b–lið 1. mgr. b í 6. gr. skal breyta skránni yfir sérstakt áhættuefni í V. viðauka til samræmis við það.

2. Ákvæði 1. mgr. þessarar greinar gilda ekki um vefi úr dýrum ef gerð hefur verið á þeim valkvæð prófun, sem hefur verið samþykkt sérstaklega í þessu skyni í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 24. gr., að því tilskildu að prófunin sé skráð í X. viðauka, henni sé beitt samkvæmt þeim skilyrðum sem kveðið er á um í V. viðauka og að niðurstöður úr prófuninni séu neikvæðar.

Aðildarríki sem heimila notkun á valkvæðri prófun samkvæmt þessari málsgrein skulu tilkynna öðrum aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni um það.

3. Í aðildarríkjum eða á svæðum þar sem áhættu í tengslum við kúariðu er haldið í skefjum eða hún er óskilgreind skal hvorki nota þá aðferð að tæta sundur miðtaugavefnni í nautgripum, sauðfé og geitum með ilöngu, stafлага verkfæri, sem er stungið inn í kúpuholið eftir deyfingu, né þá aðferð að sprauta gasi inn í kúpuholið í tengslum við deyfingu þegar kjötið af dýrunum er ætlað til manneldis eða í dýrafôður.

4. Gögnum um aldur, sem eru tilgreind í V. viðauka, má breyta. Slík breyting skal byggjast á nýjustu öruggu vísindaniðurstöðunum er varða tölfræðilegar líkur á að smitandi heilahrönnun komi fram í viðkomandi aldurshópum nautgripastofnsins, sauðfjástofnsins og geitastofnsins í Bandalaginu.

5. Samþykking má reglur um undanþágur frá 1. til 4. mgr. þessarar greinar í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 3. mgr. 24. gr., með tilliti til gildistökudags fódurbanssins sem kveðið er á um í 1. mgr. 7. gr., eða, eins og við á þegar um er að ræða þriðju lönd eða svæði þeirra þar sem áhættu í tengslum við kúariðu er haldið í skefjum, með tilliti til gildistökudags banssins við notkun á spendýrapróttini í föður fyrir jörturdýr, með það fyrir augum að takmarka kröfurnar um að fjarlægja og eyða sérstöku áhættuefni við dýr sem fæddust fyrir þá dagsetningu í hlutaðeigandi löndum eða á hlutaðeigandi svæðum.“

9) Í stað 1. og 2. mgr. 9. gr. komi eftirfarandi:

„1. Afurðir úr dýraríkinu, sem eru skráðar í VI. viðauka, skulu framleiddar með framleiðsluferlum sem hafa verið samþykkt í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 24. gr.

2. Ekki skal nota bein nautgripa, sauðfjár og geita frá löndum eða svæðum, þar sem áhættu í tengslum við kúariðu er haldið í skefjum eða hún er óskilgreind, til framleiðslu á vélúrbeinuðu kjöti. Fyrir 1. júlí 2008 skulu aðildarríkin leggja fyrir framkvæmdastjórnina skýrslu um notkun og aðferð við framleiðslu á vélúrbeinuðu kjöti á yfirráðasvæðum sínum. Skýrslan skal innihalda yfirlýsingu um það hvort aðildarríkið ætlar sér að halda áfram framleiðslu á vélúrbeinuðu kjöti.

Skal framkvæmdastjórnin þá senda Evrópuþinginu og ráðinu orðsendingu um framtíðarþörf fyrir vélúrbeinað kjöt og notkun þess í Bandalaginu, þ.m.t. stefnumörkun í miðlun upplýsinga til neytenda.“

10) Ákvæðum 12. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Annaðhvort skal setja opinberar takmarkanir á flutning á öllum dýrum, sem grunur leikur að á séu sýkt af smitandi heilahrörnun, þar til niðurstöður hafa fengist úr klínískri og faraldsfræðilegri rannsókn lögbæra yfirvaldsins, eða aflifa dýrin og rannsaka undir opinberu eftirliti á rannsóknarstofu.

Vakni opinber grunur um smitandi heilahrörnun í nautgrip á bújörð í aðildarríki skal setja opinberar takmarkanir á flutning á öllum öðrum nautgripum á þeirri bújörð þar til niðurstöður rannsóknar liggja fyrir. Vakni opinber grunur um smitandi heilahrörnun í sauðfé eða geitum á bújörð í aðildarríki skal setja opinberar takmarkanir á flutning á öllu öðru sauðfé eða geitum frá bújörðinni þar til niðurstöður liggja fyrir.

Ef vísbindingar eru hins vegar um að ekki sé líklegt að bújörðin, sem dýrið var á þegar grunur vaknaði um smitandi heilahrörnun, sé sú bújörð þar sem dýrið smitaðist af smitandi heilahrörnun getur lögbært yfirvald ákveðið að einungis skuli setja opinberar takmarkanir á flutning á dýrinu sem grunur leikur á að sé sýkt.

Telji lögbært yfirvald ástæðu til getur það einnig ákveðið að setja aðrar bújarðir eða einungis bújörðina, þar sem smit átti sér stað, undir opinbert eftirlit, með hliðsjón af fyrirbyggjandi faraldsfræðilegum upplýsingum.

Í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 24. gr. og þrátt fyrir opinberar takmarkanir á flutningi, sem kveðið er á um í þessari málsgrein, má veita aðildarríki undanþágu frá því að framkvæma slíkar takmarkanir ef það beitir ráðstöfunum sem fela í sér jafngildar verndarráðstafanir sem taka mið af viðeigandi mati á hugsanlegri áhættu fyrir heilbrigði manna og dýra.“

b) Í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Geyma skal alla skrokkhluta dýrsins, sem grunur leikur á að sé sýkt, undir opinberu eftirliti þar til neikvæðar niðurstöður fást úr sjúkdómsgreiningu, eða farga þeim í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1774/2002.“

11) Ákvæðum 1. mgr. 13. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað a-liðar fyrstu undirgreinar komi eftirfarandi:

„a) Öllum skrokkhlutum dýrsins skal fargað í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1774/2002, að undanskildu efni sem er haldið eftir fyrir skrárnar í samræmi við kafla B í III. viðauka við þessa reglugerð.“

b) Í stað c-liðar fyrstu undirgreinar komi eftirfarandi:

„c) Öll dýr og afurðir þeirra, sem skráð eru í 2. lið VII. viðauka við þessa reglugerð og sem staðfest hefur verið í rannsókninni, sem um getur í b-lið þessa liðar, að séu í smithættu, skulu aflífuð og þeim fargað í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1774/2002.“

c) Á eftir fyrstu undirgrein bætist við eftirfarandi undirgrein:

„Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 24. gr., má taka þá ákvörðun, að beiðni aðildarríkis og á grundvelli hagstæðs áhættumats þar sem einkum er tekið tillit til eftirlitsráðstafana í því aðildarríki, að heimila notkun á þeim nautgripum sem um getur í þessari málsgrein þar til afurðaskeiði þeirra lýkur.“

12) Í stað 3. mgr. 15. gr. komi eftirfarandi:

„3. Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 3. mgr. 24. gr., er heimilt að rýmka gildissvið ákvæða 1. og 2. mgr. þannig að þau nái til annarra dýrategunda.

4. Reglur um framkvæmd þessarar greinar skulu samþykktar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 24. gr.“

13) Ákvæðum 16. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað b-liðar 1. mgr. komi eftirfarandi:

„b) mjólk og mjólkurafurðir, húðir og skinn og gelatín og kollagen unnið úr húðum og skinnum.“

b) Í stað 2. og 3. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Afurðir úr dýraríkinu, sem eru fluttar inn frá þriðja landi þar sem áhætta í tengslum við kúariðu er haldið í skefjum eða hún er óskilgreind, skulu vera úr heilbrigðum nautgripum, sauðfé og geitum með miðtaugakerfisvef, sem hefur ekki verið tættur í sundur og sem hafa ekki verið aflífuð með gasi sem er sprautað inn í kúpuholið, eins og um getur í 3. mgr. 8. gr.

3. Matvælaafurðir úr dýraríkinu, sem innihalda efni úr nautgripum sem eru upprunnir í landi eða á svæði þar sem áhætta í tengslum við kúariðu er óskilgreind, skulu ekki settar á markað nema þær komi úr dýrum sem:

a) fæddust átta árum eftir gildistökudag bannsins við fóðrun jörturdýra með dýraprótni úr spendýrum og

b) fæddust, voru alin og eru enn haldin í hjörðum sem vottað er að hafa verið lausar við kúariðu í a.m.k. sjö ár.

Enn fremur skal hvorki senda matvælaafurðir úr jörturdýrum frá aðildarríki eða svæði í aðildarríki þar sem áhætta í tengslum við kúariðu er óskilgreind til annars aðildarríkis né flytja þær inn frá þriðja landi þar sem áhætta í tengslum við kúariðu er óskilgreind.

Þetta bann gildir ekki um afurðir úr dýraríkinu sem eru taldar upp í kafla C í VIII. viðauka og uppfylla kröfurnar í kafla C í VIII. viðauka.

Þeim afurðum verður að fylgja dýraheilbrigðisvottorð frá opinberum dýralækni þar sem er vottað að þær hafi verið framleiddar í samræmi við þessa reglugerð.“

14) Eftirfarandi grein bætist við:

„23. gr. a

Eftirfarandi ráðstafanir, sem er ætlað að breyta þeim þáttum þessarar reglugerðar sem ekki teljast grundvallaratriði, m.a. með því að bæta við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 24. gr.:

a) samþykki fyrir flýtiprófununum sem um getur í 1. mgr. 6. gr. og 2. mgr. 8. gr.,

b) breyting á aldursmörkunum sem um getur í 1. mgr. b í 6. gr.,

c) viðmiðanir til að sýna fram á framfarir að því er varðar faraldsfræðilegar aðstæður sem um getur í 1. mgr. b í 6. gr.,

d) ákvörðun um að heimila fóðrun ungra jörturdýra á prótinum, unnum úr fiski, eins og um getur í 3. mgr. 7. gr.,

e) viðmiðanir vegna veitinga á undanþágum frá takmörkunum sem um getur í 4. mgr. 7. gr.,

f) ákvörðun um að taka upp leyfilegt hámarksgildi eins og um getur í 4. mgr. a í 7. gr.,

g) ákvörðun um aldursmörk eins og um getur í 1. mgr. 8. gr.,

h) reglur um undanþágur frá kröfunni um að fjarlægja og eyða sérstöku áhættuefni eins og um getur í 5. mgr. 8. gr.,

i) samþykki fyrir framleiðsluáðferðunum sem um getur í 1. mgr. 9. gr.,

j) ákvörðun um að rýmka tiltekin ákvæði þannig að þau nái til annarra dýrategunda eins og um getur í 3. mgr. 15. gr.“

15) Í stað 24. gr. komi eftirfarandi:

„24. gr.

Nefndir

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra. Hins vegar skal framkvæmdastjórnin einnig hafa samráð við fastanefndina um dýrarækt að því er varðar 6. gr. a.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem um getur í 6. mgr. 5. gr. þeirrar ákvörðunar, skal vera þrjú mánuðir en 15 dagar þegar um er að ræða verndarráðstafanir sem um getur í 2. mgr. 4. gr. þessarar reglugerðar.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 1.–4. mgr. 5. gr. a og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.“

16) Eftirfarandi grein bætist við:

„24. gr. a

Ákvarðanir, sem ber að samþykkja í samræmi við einhverja af málsmeðferðunum sem um getur í 24. gr., skulu byggjast á viðeigandi mati á hugsanlegri áhættu fyrir heilbrigði manna og dýra og skulu, að teknu tilliti til fyrirbyggjandi vísindapekkingar, viðhalda eða, ef það er stutt vísindalegum rökum, auka þá vernd fyrir heilbrigði manna og dýra sem tryggð er í Bandalaginu.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 18. desember 2006.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J.-E. ENESTAM

forseti.
